5. Końcowa ocena pracy: Praca z nadmiarem spełnia wymogi stawiane pracom magisterskim. Oceniam ją na 5.0.

Potwierdzam zgodność z onginckom.
Z. Glubary
Uroles W 05.09.2018

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie Wydział Matematyki Stosowanej

Kraków, 26.07.2018

prof. dr hab. Zbigniew Szkutnik

(opiekun)

OCENA PRACY MAGISTERSKIEJ

Temat pracy: Nierówności wyrocznie dla problemów odwrotnych

Imię i nazwisko: Grzegorz Mika

Nr albumu: 267543

- 1. Czy treść pracy odpowiada tematowi określonemu w tytule: Tak. Omówiono konstrukcję tzw. nierówności-wyroczni dla problemów odwrotnych zarówno z operatorem zwartym, jak i w przypadku ogólnym.
- 2. Merytoryczna ocena pracy: Praca jest w mojej ocenie merytorycznie poprawna. Dotyczy zagadnień będących przedmiotem intensywnych badań w bieżącej literaturze naukowej i wymagających zastosowania zawansowanych i technicznie trudnych metod analizy funkcjonalnej i probabilistyki. Przy tak dużym stopniu technicznego skomplikowania musiały oczywiście przydarzyć się jakieś niedokładności. Na przykład w def. 3.2 na str. 29 zmienne losowe $\langle \xi, f \rangle$ są z definicji całkowalne z kwadratem, więc losowy szum ξ ma automatycznie skończony słaby moment rzędu dwa, w 195 zniknął fragment "z uwagi na fakt, że $\sup_k \sigma_k^2 |\lambda_k| \leq \sqrt{\sum_k \sigma_k^4 \lambda_k^2}$ i założenie 2.4", który był w poprzednich wersjach, a bez którego ten fragment jest niezrozumiały, w 9³ zamiast "dodatni" powinno być "nieujemny", a w 33¹ powinno być $M_{\lambda}=$ $U\Phi_{\alpha}(A^*A)U^*M_b=M_{\Phi(b)b}$, co po utożsamieniu operatora mnożenia z mnożnikiem daje $\lambda = \Phi_{\alpha}(b) \cdot b$. Ponadto, w 43₁₅₋₁₄ trzeba założyć, że $\mathcal{F}h$ (a nie h) jest dodatnia, co gwarantuje odwracalność operatora splotu, a wzór w 44^{10–11} powinien mieć postać $\hat{q} = K^*g + K^*\tilde{\epsilon} = K^*Kf + K^*\tilde{\epsilon}$, co dopiero pokazuje, że obserwacje są postaci (3.1) i że stosuje się do nich metodologia rozdziału 3. Te, w sumie drobne, usterki nie obniżają ogólnej bardzo wysokiej oceny pracy.
- 3. Czy i w jakim zakresie praca stanowi nowe ujęcie problemu: Praca oparta jest głównie na artykułach [7] i [6] ze spisu literatury. Magistrant uzupełnił liczne, często nietrywialne szczegóły dowodów. W pracy znalezione zostały i skorygowane z wykorzystaniem wyników z [5], istotne niedokładności w [6] dotyczące problemów z postacią i ryzykiem estymatorów, gdy obserwacje dokonywane są w białym szumie. Samodzielnie uzyskano też wyniki z rozdziału 4 dotyczące problemu dekonwolucji na prostej, w którym operator nie jest zwarty. W mojej ocenie magistrant bardzo dobrze poradził sobie z trudną tematyką i wykazał podczas pisania pracy wysokie kompetencje matematyczne.
- 4. Ocena formalnej strony pracy: Praca jest zredagowana bardzo starannie i praktycznie nie zawiera literówek. Jedna z bardzo nielicznych przydarzyła się w tytule rozdz. 2, gdzie chodzi oczywiście o operator zwarty.